

**Arbeids- og
inkluderingsdepartementet
v/ Innvandringsavdelingen
Postboks 8019 Dep.
0030 Oslo**

Oslo, 15. oktober 2009

Vår ref.: 851/LA

Må alltid oppgis

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

MOTTATT

16 OKT 2009

Deres ref.: 200805212-

Høringsuttalelse fra Juss-Buss om forslag til endringer i lov 10. Juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) og forskrift 30. Juni 2006 nr. 756 om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften)

Juss-Buss viser til departementets høringsbrev datert 25.6.2009. Vi synes høringen i sin helhet har mange gode forslag, som Juss-Buss stiller seg positiv til.

Særlig vil vi fremheve punkt 2, innføring av særregler knyttet til identitetsvilkåret for barn, som noe Juss-Buss vil applaudere. Dette er noe vi tidligere har jobbet for å få endret, og vi er veldig fornøyde med at departementet nå foreslår forandringer her. Vi er helt enige i at identitetstvil hos foreldre ikke bør være utslagsgivende for barna.

Vi er også veldig positive til forslagene i punkt 5, kravet om oppholdstid, punkt 6, barn under to år som søker statsborgerskap som bipersoner, punkt 10, kravet om sammenhengende opphold i statsborgerloven og punkt 11, unntaksregler for søkere med sperret adresse i Folkeregisteret.

Våre øvrige merknader til departementets forslag til lovendring og forskrift følger nedenfor.

Innføring av særregler knyttet til identitetsvilkåret for barn (punkt 2)

Juss-Buss kan ikke se at forholdet til forelder som har begrenset oppholdstillatelse som ikke danner grunnlag for bosettingstillatelse er nevnt. Vi vil anbefale at dette nevnes uttrykkelig, slik at barna til disse også kan få statsborgerskap, selv om forelders oppholdstillatelse er gjort begrenset på grunn av identitetstvil. Om dette ikke skulle være tilfelle, ville det føre til at mange som er ment å være omfattet av denne loven faller utenfor. Det er nettopp identitetstvil hos forelder som ikke skal gå ut over barna, og også i disse tilfellene må dette gjelde. Juss-Buss mener at barn av foreldre med tillatelse som ikke danner grunnlag for bosettingstillatelse, bør ha samme mulighet til å få statsborgerskap som barn med foreldre som danner grunnlag for bosettingstillatelse.

I forhold til tidskravet hvor identiteten til barn som har innvandret til Norge anses som klarlagt etter fem år, mener vi at det må være avgjørende at personen kom til Norge mens det var barn. Så lenge barnet kommer til Norge når det er under atten, må det være tilstrekkelig at barnet oppholder seg her i fem år før identiteten anses klarlagt, selv om det skulle fylle atten i mellomtiden.

Vi vil også gjøre oppmerksom på at i forslaget til ny lovtekst § 17 står det: ”(..) med *unntak* av vilkåret i § 7 første ledd *bokstav a*, har etter søknad rett til norsk statsborgerskap såfremt de *fyller vilkårene* i § 7 første ledd *bokstav a* (..)”. Vi ber departementet se på dette.

Innføring av særregler knyttet til identitetsvilkåret for personer over 18 år (punkt 3)

I høringsbrevet fremgår det at departementet mener det er uheldig at mange blir boende i Norge uten utsikter eller muligheter til å klarlegge sin identitet, som fører til at de ikke vil kunne få norsk statsborgerskap. Departementet ber høringsinstansene gi innspill på om det bør innføres en særregel.

Juss-Buss mener at det bør innføres en særregel knyttet til identitetsvilkåret for personer over 18 år med lang botid.

Vi mener at hensynene for at utlending skal kunne få statsborgerskap veier tyngst. Disse hensynene veier tyngre jo lengre utlendingen har oppholdt seg i Norge. Det vil derfor være naturlig at det etter en viss tid er mulig å kunne få statsborgerskap. Dette på grunn av hensynet til dem selv, deres integritet og selvfølelse, men også av samfunnsmessige hensyn slik at deres rettigheter kan bli hørt, blant annet ved stemmegivning og deltakelse i samfunnet for øvrig.

Også i forhold til personer som har identitetstvil knyttet til seg på grunn av forhold på deres side, bør det også være en mulighet for disse å gjøre opp for seg. Ofte kan det være asylsøkere i en desperat situasjon som har gjort en feil, eller tvilen kan bero på misforståelser. Det vil være urimelig for disse om de skulle indirekte straffes for dette resten av livet ved å ikke få lov til å bli borger av Norge, så sant identiteten deres er sannsynliggjort. Vi vil også poengtere at dette er forhold som ikke gjelder alle som kommer til landet.

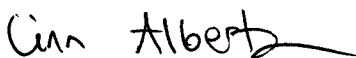
Barn som søker statsborgerskap som biperson og som blir 18 år mellom søknadstidspunktet og vedtakstidspunktet (punkt 7)

Departementet foreslår at søkerens alder på søknadstidspunktet skal legges til grunn ved søknad om statsborgerskap som biperson, jf statsborgerloven § 17.

Juss-Buss er helt enige i at det er uheldig at hvorvidt søker fyller 18 år i løpet av saksbehandlingstiden skal være utslagsgivende, og støtter dette endringsforslaget. Også med hensyn til varierende saksbehandlingstid kan dette få vilkårlige utslag for søker. Vi mener imidlertid at de samme hensynene ligger til grunn for å vurdere alderskravet ut fra søknadstidspunktet i forhold til statsborgerlovens §§ 8 og 16.

For det første vil en enhetlig praksis på vurdering av alderskravet gjennomgående i hele loven være mest praktisk. For det andre vil det gi like vilkårlige utslag om søker fyller 18 i løpet av behandlingstiden i andre saker. At forvaltningens behandlingstid skal være avgjørende for eventuell innvilgelse er uheldig.

Med vennlig hilsen
for Juss-Buss

Linn Albertsen